

نحله‌ی عرفانی نجف در شرایط تاریخی خود آن کار کاری را که باید می‌کرد انجام داد و مقدمه‌ای شد برای ظهور انقلاب اسلامی

شماره پرسش: ۹۲۸۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۴/۱۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام و عرض ادب حضور محترم استاد گرامی: سوال بنده در رابطه با جزوه اخیر حضرتعالی با عنوان روحیه‌ی تمدن‌سازی و عرفان اسلامی است. سوال اول: معنی و تفسیر درست حیات اجتماعی چیست؟ سوال دوم: جمع بین سلوک فردی و اجتماعی چگونه ممکن است؟ سوال سوم: رابطه بین عرفان نحله نجف با تمدن اسلامی چگونه قابل تفسیر می‌باشد و اگر نحله نجفی وجود نداشت آیا این انقلاب اسلامی را داشتیم یا خیر؟ نکته آخر این که بروزاتی که از امام می‌بینیم در عرصه اجتماعی در نحله نجف دیده نمی‌شود، چرا؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- حیات اجتماعی یعنی حضوری که دینداری در اجتماع برای ما در نظر گرفته و بی‌تفاوت نبودن به نظامی که اسلام مدّ نظر دارد و کارهای اجتماع را به شاه و قیصر واگذار نکردن ۲- سلوک دینی و جوهی فردی دارد مثل نماز و روزه، و جوهی اجتماعی دارد مثل امر به معروف و لوازم آن ۳- نحله‌ی نجف در شرایط تاریخی خود آن کار کاری را که باید می‌کرد انجام داد و مقدمه‌ای شد برای ظهور انقلاب اسلامی. به نظر بنده خداوند با مدیریت خود عرفان نجف را مدیریت فرمود تا دست ما در انقلاب اسلامی خالی نباشد ۴- بنا نیست در آن زمان بروزاتی که مربوط به این تاریخ است را در آن تاریخ داشته باشیم. بر روی این موضوع فکر کنید که هر تاریخی تقدیر خاص خود را دارد و عالمان واقعی متوجه آن تقدیرات هستند و مطابق آن عمل می‌کنند. در ۶ جزوه‌ی امام خمینی «رضوان‌الله تعالی‌علیه» و «سلوک در تقدیر تاریخی زمانه» عرایضی داشته‌ام. موفق باشید